

economic security of the enterprises in the agrarian sector / U. Y. Andrusiv , O. V. Dovgal, M. V. Kravchenko , A. E. Datsenko // Social and economic of sustainable development of regions. Monograph. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2018. – p. 198-207.

Андрусів У. Я. Комплексний підхід до забезпечення раціонального використання енергетичних ресурсів / У. Я. Андрусів, І. М. Мазур // Бізнес Інформ. – 2017. – №1. – С. 44-49.

УДК:330.34:332.14

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПОЛІТИКИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ: ОГЛЯД УМОВ Й ІНСТРУМЕНТІВ

І. З. Савчин, Ю. С. Ігнат'єва

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: savshin.i@gmail.com*

Основною метою і результатом політики економічного розвитку регіонів мають бути: балансування та стимулювання розвитку регіонів, збільшення темпів економічного зростання і зменшення відмінностей регіонів за показниками доходу і розташування суб'єктів господарювання.

На сьогодні використовується поєднання двох типів регіональної політики – «концепція центру». Такий підхід передбачає підтримку регіонів і розвинених, і аутсайдерів. У межах ліберального підходу фінансові ресурси спрямовуються на умовах конкуренції, а в межах соціального – за критерієм допомоги (підтримки).

Це відповідає постулату Д. Бегга [1], у якому стверджується, що «регіональна політика є узгодженням завдань сукупної конкурентоспроможності економіки за умови стимуляції розвитку цільових регіонів, що часто представлена вибором «капітал – ефективність».

Досліджуючи якість та ефективність регіональної політики, що реалізується в Україні, доцільно зосереджувати увагу на двох основних чинниках, які впливають на її формування та здійснення.

Першим чинником є залежність від регіональної політики Європейського союзу (ЄС), другим чинником є реальні проблеми економічного розвитку регіонів, які повинні бути вирішені за допомогою конкретних інструментів політики економічного розвитку регіонів.

Не всі регіони рівномірно розвиваються і досягають необхідного рівня економічної ефективності. До причин слабкості регіонів можна зарахувати такі: 1) деградація в деяких регіонах промислового або житлового будівництва, 2) труднощі реалізації інвестиційного процесу і освоєння земель, 3) спонтанний і суб'єктивний спосіб розвитку міських регіонів органами державної влади ; 4) низький рівень доступу до базової соціальної інфраструктури, 5) неправильні зв'язки високо розвинутих центрів регіонів із прилеглими регіонами[2].

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Економіко-управлінські аспекти трансформації та інноваційного розвитку галузевих і регіональних суспільних систем в сучасних умовах»

Враховуючи вищенаведені чинники, сформовано необхідні умови підвищення ефективності політики економічного розвитку регіонів (Таблиця 1)

Таблиця 1

Огляд умов та інструментів підвищення ефективності політики економічного розвитку регіонів [3]

Умови	Інструменти
Відповідність макроекономічній політиці	а) балансування доходів і видатків державного бюджету, б) максимальне використання у регіональній політиці досвіду ЄС, в) створення сприятливих умов для зростання державних і приватних інвестицій, г) спрямування іноземних інвестицій на потреби і розвиток окремих регіонів
Спрямованість на підвищення конкурентоспроможності окремих регіонів і країни загалом	а) підтримка інновацій (особливо з точки зору збільшення витрат на наукові дослідження і розробки), б) розбудова інфраструктури та сприяння розвитку людського потенціалу, необхідного для сучасної економіки, в) розвиток мережі регіонального співробітництва, г) розвиток потенціалу регіональних фінансових, консультаційних та бізнес-інститутів, д) створення національної і регіональних мереж трансферу інновацій і технологій, е) створення умов для розвитку освіти і науки, ж) розвиток комунікаційної інфраструктури
Державна підтримка під час подолання конкретних проблем окремих регіонів	а) удосконалення економічної і соціальної структури, б) підвищення потенціалу внутрішніх районів регіону
Підтримка розвитку базової інфраструктури	а) удосконалення комунікаційної інфраструктури як в середині регіону, так і з його оточенням, б) підтримка туристичної інфраструктури і регіональних культурних цінностей, в) підтримка інфраструктури, необхідної для розвитку і реструктуризації сільськогосподарських угідь
Зрівноваження можливостей зростання слаборозвинених регіонів	а) підтримка розвитку місцевого і регіонального підприємництва, б) підтримка розвитку фінансових інститутів і бізнес-середовища, в) розвиток освітніх і навчальних закладів та створення соціального капіталу в слаборозвинених регіонах
Удосконалення інституційних умов і підвищення ефективності управління розвитком регіонів	а) децентралізація системи державних фінансів, б) реорганізація і розмежування компетенцій у сфері регіонального розвитку між різними рівнями державного управління, в) спрощення та раціоналізації процедур, пов'язаних з формуванням і реалізацією програм розвитку регіонів, г) узгодження дій національної політики розвитку регіонів із політикою ЄС, д) удосконалення стандартів боротьби з корупцією і прозорості в сфері державного управління, е) впровадження стандартів державної служби у місцеві органи влади,

Умови	Інструменти
	ж) раціоналізація витрат, структури і зайнятості в регіональному управлінні, з) підвищення рівня знань і професіоналізму державних службовців, и) формування міжрегіональної мережі обміну досвідом та навиками

Отже, визначено шість основних умов підвищення ефективності політики економічного розвитку регіонів, що включають інструменти розвитку інфраструктури, інституцій та соціальних умов. Їхня реалізація є важливим чинником децентралізації, підтримки та розвитку регіонів.

Список використаних джерел:

Begg, D., Fischer, S., Dornbusch, R., 2007, Economics, 11 edition, McGraw-Hill Education / Europe, Middle East & Africa.

Савчин І. З. Роль чинників розвитку у стимулюванні економічних процесів регіонів/ І. З. Савчин // Моделювання регіональної економіки. – 2016. – 2(28). – С. 154-164

Савчин І. З. Оцінювання й аналізування конвергенції : дис. канд. ек. наук 08.00.05 / Савчин Ірина Зіновіївна – Івано-Франківськ, 2017. – 164 с.

УДК 332.142

СТРАТЕГІЧНІ ЗАСАДИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Л. Є. Сімків, І. П. Жибак

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: simkivlilya@gmail.com*

Невирішеність низки проблем регіонального розвитку обумовлює необхідність змін у підходах до розробки та реалізації нової державної регіональної політики, яка повинна визначати та регламентувати його стратегічні пріоритети. Результативність цієї політики як на загальнонаціональному, так і на регіональному рівні, значною мірою залежить від дієвості стратегічного планування.

Стратегічне планування необхідно розглядати як систематичний процес визначення мети, завдань діяльності підприємства, організації, регіону, а також комплексу заходів з реалізації розробленої стратегії, який спрямований на забезпечення їх ефективного функціонування в майбутньому. Результатом стратегічного планування є розроблена стратегія, реалізація якої здійснюється в процесі стратегічного управління [1, с.197].

Стратегічне планування є важливим методом управління розвитком територій в умовах динамічних змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі, та посилення конкуренції за економічні ресурси. Воно сприяє